

ми за храна на сърдцето. Мисълта на човека представя нервната система, която трябва да се храни със артериална кръв. Ако артериалната кръв престане да функционира, със нея заедно престава и нервната система. Значи, между кръвта във сърдцето и кръвта във мисълта на човека има тясна връзка. Ако човекът осакати сърдцето си, ще осакати и мозъка си.

Следователно, за да се развива правилно, човекът трябва да храни ума си със велики мисли, сърдцето си — със възвишени и благородни чувства и волята си — със благородни постежки. Ако човекът не се подхранва със такива мисли, чувства и постежки, той не може да се нарече истински човекът. Може ли да се нарече човекът този, който цѣль животъ е давалъ пари със лихва на хората, и следът смъртъта си остава сто хиляди лева за погребение, със желание да го погребатъ на един-кое си място, със един-колко си свещеници? Това не е човекът, това е посмѣшище на свѣта. Като наближи смъртъта на човека, той трябва да каже на близките си никъде да не го погребватъ и никой да не го опъва. — Какът е възможно това? — Възможно е, разбира се. Когато детето се роди, опъватъ ли го? Защо тогава, като умре сѫщият човекъ, викатъ свещеници да го опъватъ и заравятъ въ земята? Какъвът смисълъ има тогава животътъ? Какъвът смисълъ има раждането, ако между него и смъртъта нѣма никаква връзка? Често хората казватъ: Какъвът ще биде краятъ на нашия животъ? Подъ край на живота си тѣ разбиратъ смъртъта. Споредъ настъ, нито раждането е начало на живота, нито смъртъта — край. Човекът е сѫществувалъ и преди раждането си, ще сѫществува и следъ смъртъта си. Раждането и смъртъта сѫ само възможности за човека да научи, да придобие нѣщо, а сѫщевременно и да се освободи отъ известни ограничения. — Докажи това! — Нѣма какво да го доказвамъ. Преди още да се е родилъ нѣкой човекъ, азъ съмъ се разговарялъ съ него. Преди да дойде на земята, Христосъ се разговаряше съ учениците си. Следъ възкресението Той пакъ се разговаряше съ тѣхъ. Преди да слѣзе на земята, Христосъ е билъ по-великъ. Обаче, като слѣзе на земята, Той се смири, прие рабски образъ. Не само Христосъ, но и обикновеният човекъ се ражда съ го-